

Oració subordinada substantiva: concepte i tipus

Entenem per oració subordinada substantiva aquella que dins de l'oració principal fa la mateixa funció que faria un nom (o un sintagma nominal).

La teva actitud
Que et comportis així | molesta els companys.

Des d'un punt de vista formal es poden distingir dos tipus diferents de proposicions substantives:

1) Les que duen el verb en infinitiu.

L'Enric no desitja ajudar-nos.

2) Les que són introduïdes per un nexa d'enllaç que marca el caràcter substantiu de la proposició.

L'Enric no desitja que l'ajudeu.

Oració subordinada substantiva d'infinitiu (I)

Les proposicions d'infinitiu apareixen generalment quan el subjecte de l'oració principal i el de la proposició coincideixen.

Els pares desitgen **saber les teves notes**.

Amb tot, aquesta coincidència no es dóna quan la proposició funciona com a subjecte:

Trobar-nos els antics companys d'institut és l'objectiu d'aquest sopar.

Oració subordinada substantiva d'infinitiu (II)

Les proposicions d'infinitiu poden fer les següents funcions:

- Subjecte: Ens complau **convidar-vos al casament de la nostra filla**.
- CD: Pretenien **fer-nos combregar amb rodes de molí**.
- CRV: Penseu de **comprar les entrades per al concert d'Alejandro Sanz**.
- Complement del nom: Li passava la idea de **tirar-se pel Balcó**.
- Complement de l'adjectiu: És indigne de **considerar-se amic nostre**.
- Atribut: El seu gran objectiu era **guanyar la lliga**.

Oració subordinada substantiva d'infinitiu (i III)

Les proposicions d'infinitiu poden anar introduïdes per la preposició **de** en els següents casos:

- Quan funcionen com a subjecte i apareixen postposades:

Ens complau (de) **convidar-vos al casament de la nostra filla**.

- Quan funcionen com a CD d'un verb que expressa voluntat, projecte o desig (com **decidir, desitjar, procurar, prohibir, ...**):

L'Ajuntament aprova (de) **desviar el recorregut de la desfilada**.

Hem decidit (d') **anar-hi sols**.

Oració subordinada substantiva de relatiu (I)

QUI (genèric de persona)

- Funcions: totes les del substantiu.
- Pot anar introduït per **el(s)**, **aquell(s)**, **tothom**.

Qui menja sopes se les pensa totes. (subjecte)

El govern ajudarà **els qui obrin un negoci**. (CD)

Donarem el regal **a aquell qui se'l mereixi**. (CI)

Pots venir a la festa **amb tothom qui vulguis**. (CC Companyia)

Potser m'has pres **per qui no sóc**. (Predicatiu)

La proposta només serà aprovada **per qui assisteixi a la reunió**. (C Agent)

Oració subordinada substantiva de relatiu (i II)

QUE (genèric de coses)

- Funcions: totes les del substantiu.
- Du obligatòriament un d'aquests determinants: **el, això, allò**.
 - Això **que acabes de dir** és mentida. (Subjecte)
 - El més perillós és justament **el que no diuen**. (Atribut)
 - Prescindirem **de tot allò que no necessitem**. (CRV)
 - Decora la casa **amb el que et vingui de gust**. (CC Instrument)
- En català no pot anar mai introduït per **lo**.
 - * **Lo que** digui el pare va a missa, entesos?

Oració subordinada substantiva completiva (I)

Les proposicions completives van introduïdes per la conjunció **que**.
Les característiques d'aquesta conjunció són:

- No pot anar mai precedida per l'article **el**, però sí per l'expressió **el fet**:

* **El que li ho comentis tu** no és gaire convenient.

Que li ho comentis tu no és gaire convenient.

El fet que li ho comentis tu no és gaire convenient.

- No es pot elidir quan introdueix una proposició que funciona de CD:

* Preguem **no trepitgin la gespa**.

Preguem **que no trepitgin la gespa**.

Oració subordinada substantiva completiva (i II)

• No admet cap preposició davant:

* La possibilitat **de que es casin** és nul·la.

La possibilitat **que es casin** és nul·la.

* No estic d'acord **amb que tornis tan tard a casa.**

No estic d'acord **que tornis tan tard a casa.**

L'oració completiva pot fer les següents funcions:

- Subjecte: **Que t'hagis barallat amb mitja família** és problema teu.
- CD: Els sospitosos van declarar **que ells no havien estat al lloc del robatori.**
- CRV: No t'adones **que t'estan prenent el pèl?**
- Complement del nom: Tinc la certesa **que es farà justícia amb vosaltres.**
- Complement de l'adjectiu: Esteu convençuts **que per aquí es va a la Mola?**
- Atribut: El teu principal defecte és **que no saps callar.**

Oració subordinada substantiva interrogativa indirecta (I)

Les oracions interrogatives indirectes es divideixen en:

1) Totals (la resposta afecta tot el que es pregunta): introduïdes per la conjunció **si**, que només actua com a nexa.

L'única funció que poden fer és CD:

Em pregunto **si alguna vegada em fareu cas**.

Oració subordinada substantiva interrogativa indirecta (i II)

2) Parcial (la resposta es correspon a una part de l'oració): introduïdes per un pronom interrogatiu, que fa de nexa, alhora com a element substitutiu dins de l'oració subordinada. Poden fer les següents funcions:

- Subjecte: **Qui convidis a la festa** no em preocupa.
- CD: Tothom vol saber **quan tornaràs als entrenaments**.
- CRV: Preocupeu-vos de **qui se n'ha anat de la llengua**.
- Complement del nom: L'interès per **com aniria la festa** no el deixava dormir.
- Complement de l'adjectiu: No és conscient de **quantes mentides va dir**.
- Atribut: La seva única obsessió és **com aprovar-ho tot**.

↩ Canvi i caiguda de preposicions

Davant d'infinitiu	Davant de SN	Davant QUE completiu
A	A	
A / DE	EN	∅
DE	DE	
DE	AMB	

👉 Oració subordinada substantiva = SN

Consumir tabac | perjudica la salut.
El consum de tabac |

Ha demanat | que li renovessin la beca.
la renovació de la seva beca.

No s'han adonat | del mal funcionament del rellotge.
que el rellotge funciona malament.

Només volia confirmar | si demà vindries al sopar.
la teva presència al sopar de demà.

👉 Oració subordinada substantiva: exemples

- ✚ El centre atribueix l'agressió a la dificultat d'integrar els nousvinguts.
- ✚ El RACC vol que se senyalitzin millor els radars de Barcelona.
- ✚ Dinamarca decideix avui si entra a l'euro en una votació incerta.
- ✚ Guanyar el títol seria una forma molt maca [d'agrair [tot el que he rebut]].
- ✚ Subirachs i Portabella lliuren diplomes als qui han adquirit plafons de l'edifici municipal.
- ✚ La petició de la Generalitat que es traspassin els aeroports guanya socis.
- ✚ Ens va costar convèncer els segrestadors que érem missioners.
- ✚ Imaginar un món millor forma part de la pròpia existència de l'ésser humà.
- ✚ L'obligació de tot artista és ser un boig.
- ✚ La pregunta és [saber [si els africans seran capaços [de consolidar règims plurals]]].
- ✚ [Qui es dediqui [a passejar pels quilòmetres de corredors dels diversos palaus]] s'adonarà que els llibres literaris editats i exposats són una minoria.